

[Westermann.]

i Provinsen, skal forholdes dér ligesom tidligere, det vil sige, at Rederne skal betale.

I § 5 omtales Forhyringsraadene og deres Sammensætning. Der omtales Forhyringsraadet i København, som skal raadspørges af Ministeriet i alle Spørgsmaal, der angaar Forhyringsvirksomhed, men der er ikke givet nogen som helst tilsvarende Beføjelse til de Forhyringsraad, der oprettes i Provinshavne, hvor Forhyringskontorer oprettes. Der er ikke givet dem nogen Beføjelse af nogen Art; man ved ikke, hvad disse Forhyringsraad i Provinsen skal have som Opgave, eller om de overhovedet har nogen Mulighed for at gøre deres Indstilling gældende over for Ministeriet.

Paa mit Partis Vegné skal jeg derfor udtale, at vi ikke vil kunne give Støtte til dette Lovforslags Ophøjelse til Lov i den Form, hvori det foreligger, dels, som jeg har nævnt, fordi Forhyringsbestemmelserne i første Afsnit forekommer os ganske upaa-krævede og forringende de nuværende Vilkaar, idet de giver daarligere Betjening, for det andet, fordi Lovforslaget medfører Udgifter for Staten, som jeg ikke ser det rimeligt at afholde, og for det tredie, fordi det frembringer en betydelig Forskel paa Forholdene i København og Provinsen, saavel for Redere som for Søfolk.

Kristian Nygaard: Som fjerde Ordfører for det forelagte Lovforslag, hvis Skæbne i Virkeligheden er afgjort, finder jeg ingen Grund til at forlænge Forhandlingen. Forslaget har, som det har været nævnt, adskillige Gange igennem en længere Aarrække været til Behandling her i dette høje Ting; uden at det hidtil er lykkedes at faa det ophøjet til Lov. Nu ligger Betingelserne herfor jo betydelig bedre. Lovforslaget omfatter baade Forhyring og Mønstring af Søfolk; og det tilsigter at stille Søens Arbejdere lige med andre Arbejdere, idet der her i København oprettes et offentligt Forhyringskontor, hvorfra de hyresøgende og Rederne uden Vederlag kan faa Hjælp og Vejledning angaaende Forhyringskontraktens Indhold, saaledes som det er foreslaaet i § 3, Iste Stykke, der i nogen Maade udtrykker Lovforslagets Formaal, og den samme Ordning kan ved kgl. Anordning ogsaa gennemføres andre Steder i Landet. Den foreslaaede Ordning, der vil bringe Forhyringsforholdene ind under faste Former, har Landstinget efter Udvalgsbehandling vedtaget, og hvis den nu vedtages her, er Betingelserne dermed til Stede for at ratificere Konventionen om Forhyring, som

blev vedtaget paa Arbejdskonferencen i Genua; og hvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har Ret i, at det er Adgangen for Danmark til at blive regnet blandt de civiliserede Nationer, forekommer det mig, at dette alligevel kan ske paa en ret billig Maade. Konventionen er for længst tiltraadt af en Række Stater, bl. a. alle vore Nabolande, og kan forhaabentlig ogsaa inden længe faa Danmarks Underskrift. Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse i dette høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Det er ikke overraskende, at Oppositionens Ordførere gaar imod det, efter den Stilling, som Oppositionspartierne har taget i det andet høje Ting. I øvrigt er der ikke fra Oppositionen fremført noget nyt i den Modagitation, der føres, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at det Spørgsmaal, der er rejst om Muligheden af at indrette en Forhyring i Tilslutning til Konsulaterne i store Havnestæder, er et overordentlig betydningsfuldt Spørgsmaal. Det skal blive taget op til Undersøgelse og velvillig Behandling, og skulde der være Mulighed for at gennemføre en Ordning, vil jeg anse det for overmaade formaalstjenligt.

Spørgsmaalet om at oprette et Forhyringskontor i Svendborg skal ogsaa blive taget under Overvejelse, idet jeg dog vil gøre opmærksom paa, at naar der er sigtet paa at oprette Forhyringskontoret i Odense, er det af økonomiske Grunde, fordi der vil kunne spares nogle Penge ved at gøre den derværende Forhyringsagent til Forhyringsmand.

I øvrigt skal jeg blot sige, at naar det af Oppositionen fremhæves, at der ikke er nogen saglig Begrundelse for dette Lovforslags Gennemførelse, synes jeg dog, der er betydelige saglige Grunde derfor. Jeg henviser endnu en Gang til Konventionen, og jeg synes, det er i høj Grad rimeligt, at Danmark paa dette Omraade faar en Ligestilling med de andre nordiske Lande. Jeg forstaar heller ikke, at man, efter at man dog paa Arbejdsanvisningens øvrige Omraade har ladet Staten ordne Forholdene, er saa bange for her at gaa med til en Statsordning, som kun supplerer den mangeaarige offentlige Arbejdsanvisning, som netop er blevet gen-